

РЕШЕНИЕ

№ 6021

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8879** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на адв. Д. З., като пълномощник на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №97/02.05.2018г. на председателя на Патентно ведомство (ПВ). С оспорвания акт, на основание чл.46, ал.4, ал.5 и ал.6 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО, отм. ДВ, бр.98/13.12.2019г.): 1) е ОТХВЪРЛЕНО искането за отменяне на регистрацията на марка с рег. №34011 Р., комбинирана, за стоките „месо“ от клас 29 от Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ) и 2) е ОТМЕНЕНА регистрацията на марка с рег. №34011 Р., комбинирана, за стоките „риба, птици, дивеч, месни екстракти, консервирани, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри, компоти, яйца, мляко и млечни продукти, масла и хранителни мазнини“ от клас 29 МКСУ, смятано от 24.03.2001г. Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, В ЧАСТТА с която е отхвърлено искането за отмяна на регистрацията на комбинирана марка с рег. №34011 Р. за стоките „месо“ от клас 29 МКСУ, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Намира за неправилен извода на административния орган, че процесната марка с рег. №34011 Р., комбинирана, е била реално използвана в релевантния 5-годишен период от 24.03.2001г. до 24.03.2006г. за обозначаване на стоки от клас 29 МКСУ „месо“. Поддържа, че само по себе си прехвърлянето на правото върху марката не представлява „използване“ по смисъла на

чл.13, ал.2 и чл.19, ал.2 ЗМГО. Смята, че преценката за реално използване трябва да се основава на съвкупност от факти и обстоятелства, които могат да установят действително използване за търговски цели - за поддържане и създаване на пазарни дялове в полза на защитените от марката стоки и/или услуги, естеството на тези стоки и/или услуги, характеристиките на пазара и честотата на използване на знака. Чрез процесуалния си представител адв. З. моли съда да отмени, в оспорваната му част, Решение №97/02.05.2018г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък и доказателства за извършването им. Ответникът - ПРЕДСЕДАТЕЛ на Патентното ведомство на РБългария, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. поддържа, че в оспорваната му част, Решение №97/02.05.2018г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Б. поддържа, че в оспорваната му част, Решение №97/02.05.2018г. е законосъобразно и не са налице основания за отмяната му. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.09.1998г. е регистрирана търговска марка с рег. №34011 Р. – комбинирана, заявена с вх. №41923/23.04.1998г. за стоки от клас 29 МКСУ „месо, риба, птици и дивеч, месни екстракти, консервирани, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри, компоти, яйца, мляко и млечни продукти, масла и хранителни мазнини“, с притежател [фирма]. За установяване на това обстоятелство по делото е прието Свидетелство за търговска марка (285, 286) и копие от регистър на марка №34011 (л.282, 283).

С Договор от 10.03.2000г. [фирма] преотстъпва на [фирма] собствеността на търговската си марка „Премиер“ (л.226). На 13.10.2000г. в Държавния регистър на марките е вписано прехвърляне на правото върху марка с рег. №34011 Р. – комбинирана, от [фирма] на [фирма]. Извършеното вписване в Държавния регистър на марките е заличено с Решение на председателя на ПВ от 03.02.2003г. (л.214, 215).

С Решение №2/18.11.2002г. на Софийски окръжен съд (СОС) по фирм. дело №116/1989г., е вписано прехвърляне на предприятието на [фирма] като съвкупност от права, задължения и фактически отношения на [фирма], регистрирано по фирм. дело №709/2002г. по описа на СОС, прекратяване на [фирма] и заличаването му в Търговския регистър (ТР).

С Решение от 06.07.2011г. на Софийски градски съд (СГС) по адм. дело №463/2005г. е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу Решение от 03.02.2003г. на председателя на ПВ с което, на основание чл.32, ал.1 от Закона за административното производство (З., отм.) е заличено извършеното вписване в Държавния регистър на марките за промяна в притежанието на марка с рег. №34011 Р., с което като притежател на марката е вписан [фирма] и е отменено издаденото удостоверение, потвърждаващо това вписване. Съдебният акт по адм. дело №463/2005г. на СГС е влязъл в сила на

11.05.2012г. след като е потвърден с Решение №6684 на Върховния административен съд (ВАС), състав на Седмо отделение по адм. дело №13152/2011г.

Административното производство е започнало по заявление с вх. №5592/24.03.2006г. (л.168, 169). Жалбоподателят [фирма] е сезирал ПВ на РБългария с искане за отмяна на регистрацията на марка с рег. №34011 Р., на основание чл.25, ал.1, т.1 във вр. с чл.19, ал.1 ЗМГО (отм.), с притежател [фирма]. В инициативния документ са изложени доводи, че в срок от пет години от регистрацията на марката нейният притежател не е започнал реално да я използва за означаване на стоките от клас 29 за които е регистриран знакът. Образувано пред ПВ производството за отмяна на марката е спряно до приключване на съдебното производство по оспорване на Решението на председателя на ПВ от 03.02.2003г. за заличаване на вписването в Държавния регистър на марките за промяна в притежанието на марка с рег. №34011 Р.. С Решение №38/18.02.2016г. на председателя на ПВ е възобновено производството по искане с вх. №5592/24.03.2006г. на [фирма] за отмяна на регистрацията на марка с рег. №34011 Р..

Въз основа на събраните в административното производство доказателства и на основание чл.42, ал.3 ЗМГО, състав от Отдел „Спорове“ на ПВ изразява становище, че задължението за използване на марката е изпълнено по отношение на стоките от клас 29 МКСУ „месо“, поради което и следва да се отхвърли като неоснователно искането за отменяне на регистрацията на марката за тези стоки.

Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №97/02.05.2018г. на председателя на ПВ.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния тримесечен срок за оспорване, установен в чл.50, ал.1 ЗМГО (отм.).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №97/02.05.2018г. е постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.46, ал.6 ЗМГО (отм.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.42 – чл.46 ЗМГО (отм.). Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част Решението е съответно на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно определението, дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО (отм.), марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. С разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО (отм.) е

предвидена изрична възможност за отмяна на регистрацията на марка по искане на всяко лице, когато в срок от пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да я използва на територията на РБългария във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години. Дефиниция за „реално използване“ е дадена в чл.13, ал.2 и чл.19, ал.2 ЗМГО и това е: 1) използване в търговската дейност чрез поставяне на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2) предлагане на стоки с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3) внос или износ на стоки с този знак; 4) използването на знака в търговски книжа и в реклами; 5) използване на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана; б) поставяне на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ. В ал.3 на чл.19 е регламентирано, че използването на марката със съгласието на притежателя ѝ се счита за използване от самия него.

От анализа на цитираните норми следва извод, че реалното използване на марката е използване с цел да се идентифицира произходът на стоките или услугите, за които е регистрирана, като се създава и запазва пазарен сектор за тези стоки и/или услуги.

В настоящия случай, за да отхвърли искането за отмяна на регистрацията на марка с рег. №34011 Р., комбинирана, административният орган е приел, че в производството пред ПВ са били ангажирани доказателства за това, че в релевантния период: 24.03.2001г. – 24.03.2006г. знакът е бил реално използван във връзка със стоките за които е регистриран от клас 29 МКСУ „месо“. Този извод е законосъобразен.

С приетите и неоспорени по делото писмени доказателства съдът приема за установено по делото, че в периода м. март 2001г. – м. март 2006г., притежатели на правото върху процесната марка с рег. №34011 Р., комбинирана, са били последователно [фирма] - на основание Договор от 10.03.2000г. за прехвърляне на собствеността върху търговска марка и [фирма] по силата на универсалното правопримемство съгласно Решение №2/18.11.2002г. на СОС по фирм. дело №116/1989г. Този извод не се променя от факта, че с Решение на председателя на ПВ от 03.02.2003г. е било заличено вписването в Държавния регистър на марките от 13.10.2000г. на прехвърлянето на правото върху марка с рег. №34011 Р. от [фирма] на [фирма]. Съгласно чл.21, ал.1 ЗМГО (отм.) правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите за които е регистрирана. В ал.3 на чл.21 ЗМГО (отм.) е регламентирано, че прехвърлянето се вписва в Държавния регистър на марките по заявление на една от страните, към което се прилага документ за прехвърляне. Според нормата на чл.21, ал.5 ЗМГО (отм.), в приложимата редакция ДВ, бр.81/1999г., прехвърлянето има действие по отношение на трети лица след вписването му в Държавния регистър на марките, като трети лица са всички правни субекти, извън прехвърлителя и приобретателя по сделката за прехвърляне на правото върху марка. Следователно вписването има декларативно, а не конститутивно действие, тъй като не обуславя възникването на дадено обстоятелство, а само го оповестява, но прехвърлянето на марката се счита противопоставимо на третите лица от момента на вписването в Държавния регистър на марките. Целта на вписването е да създаде правна сигурност като информира третите лица за обстоятелствата, които биха имали значение за отношенията им с лицата, за които се отнасят вписаните обстоятелства.

Самото вписване, респективно заличаването на вписано обстоятелство в Държавния регистър на марките, не рефлектира върху сделката. Доколкото по делото не се твърди договорът между [фирма] и [фирма] за прехвърляне на правото върху процесния знак да е бил прекратен, развален или унищожен, то следва да се приеме, че собствеността върху марката е преминала върху [фирма], а впоследствие върху [фирма].

Приетите по делото и неоспорени писмени доказателства са достатъчни да обосноват извод, че в релевантния период от 24.03.2001г. до 24.03.2006г. марката е била реално използвана от притежателите си за обозначаване на стоките от клас 29 МКСУ „месо“, за които е била регистрирана по начините, изрично посочени в чл.13, ал.2, т.1, т.2 и т.4 ЗМГО (отм.): чрез поставяне на знака върху стоките и техните опаковки, предлагане на стоки с този знак за продажба и използването на марката в търговски книжа и реклами. Относими към процесния период са: Писмо с изх. №47-22-ХМ-00356/21.02.2001г. от главния държавен санитарен инспектор за съгласуване на техническа спецификация от фирма [фирма] за производство на ТС 003-2001 полуфабрикати месни „Премиер“ (л.57); Съгласувателно писмо с изх. №Х-156/02.02.2001г. на Националната ветеринарномедицинска служба (Н.) на техническа спецификация за производство на полуфабрикати месни „Премиер“ (л.58); Съгласувателно писмо с изх. №Х-11/11.01.2001г. на Н. на техническа спецификация за производство на колбаси варено-пушени в обвивка „Премиер“ (л.59); Грамота от 31.10.2003г. от А. на месопреработвателите с която на [фирма] е присъдено първо място в категория „луканки“ за луканка „Премиер“ (л.61); Фактури №, №[ЕГН]/21.08.2004г., 4032/28.10.2004г., 5441/27.09.2005г., 5230/24.03.2006г. (л.62, 63, 66, 68); Договор за продажба №215С/20.02.2002г., заедно с Приложение №1 към него (л.70, 71), Писмо с изх. №47-22-04201/18.01.2002г. от Министерството на здравеопазването за съгласуване на техническа спецификация от фирма [фирма] за производство на ТС 005-2001 полуфабрикати от птиче месо, маринатно осолени „Премиер“ (л.73); Каталог „Добрият избор“ (без дата) на месни продукти, обозначени с процесната марка Р./ПРЕМИЕР, предлагани от [фирма] (л.74) и Каталог на полуфабрикати (л.103) с отбелязани дата на производство и срок на годност м. октомври 2003г.

Горните доказателства безспорно водят на извод, че в релевантния период процесната комбинирана марка е била използвана в търговската дейност на притежателите ѝ във вида в който е била регистрирана: стилизирано изображение на глава на бик, извърнат назад, в червен и бял цвят около което е изписана окръжност със син контур. В долната част на изображението в бял правоъгълник е поставен словесният елемент Р. изписан на латиница с ръкописен плътен шрифт с наклон надясно в син цвят.

Знакът е бил поставян върху опаковките на стоки, които попадат в обобщената категория „месо“ от клас 29 МКСУ: деликатесни, сухи и малотрайни колбаси от месо и месни полуфабрикати: мляно месо, кюфтета, кебапчета, кърначета, сурови наденици, за които има доказателства, че са били обект на търговски сделки, страна по които са били притежателите на

марката съответно [фирма] до 2002г., а впоследствие [фирма]. Действително в счетоводните документи и в документи, съпътстващи търговската дейност (Писмо с изх. №47-22-ХМ-00356/21.02.2001г. от главния държавен санитарен инспектор, Съгласувателно писмо с изх. №Х-156/02.02.2001г. на Н., Съгласувателно писмо с изх. №Х-11/11.01.2001г. на Н.) е бил използван само словният елемент Р., най-често изписан на кирилица и следователно във вид, който значително се различава от вида в който марката е била регистрирана. От друга страна в приетите по делото фактури с доставчици [фирма] и [фирма] подробно са посочени видовете и количествата стоки с марка Р., предмет на доставки в различни части на територията на РБългария и последните, съпоставени с представените каталози и изображения на месни продукти, обозначени с процесната марка във вида в който е регистрирана, обосновават извод за реално използване по смисъла на ЗМГО (отм.). Макар и косвено извод за реално използване на марката за обозначаване на стоки от клас 29 МКСУ „месо“ следва и от Грамота от 31.10.2003г. видно от която на [фирма] е била присъдена първа награда в категория „луканки“ в конкурс за майсторство, проведен от А. на месопреработвателите в България. От съвкупния анализ на всички събрани по делото доказателства съдът приема, че използването на знака е било в обем и по начин годен да създаде и запази пазарен дял за стоките за които е регистриран и използването не е било символично.

Съдът намира, че рестриктивната мярка за отмяна на регистрацията на марка, на основание чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО, може да бъде приложена само при наличие на категорични и безспорни доказателства, че знакът не е бил реално използван от притежателя или с негово съгласие по начините, установени в чл.13 и чл.19 ЗМГО. В настоящия случай такъв извод не може да бъде обоснован въз основа на събраните в административното и в съдебното производство писмени доказателства.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част, Решение №97/02.05.2018г. на председателя на Патентно ведомство е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] *срещу* РЕШЕНИЕ №97/02.05.2018г. на председателя на Патентното ведомство на РБългария.

ОСЪЖДА П.“ Ад, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление 1606 С., [улица], да заплати на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО, представлявано от председателя, с адрес – 1040 С., [улица], сумата от 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №8879/2018г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова